

Folkekirken på St. Hanshaugen

NYHETSBR
FOR FASTEN &
PÅSKEN 2022
www.kirken.no/sthans/

ST. HANSHAUGEN SOKN, GAMLE AKER & LOVISENBERG KIRKER

VEIEN VIDERE – NYTT FRA MENIGHETSRADET

Den største saken i menighetsrådet har også i år vært salget av Geitmyrsveien 7D. Salget ble gjennomført rett over nyttår, og utfordringen nå er å forvalte den store summen, som også omfatter arven etter Ruth og Svein Engebretsen, til sammen over 90 millioner kroner. I januar hadde menighetsrådet et seminar på Lysebu, der vi la opp en strategi for forvaltning av pengene.

Den største delen må vi investere i fond, slik at vi får en avkastning som tilsvarer minst det vi hadde i leieinntekter, så vi har noe å drive menighet for. Det er jo det som er vår oppgave. Vi må både tenke kortsiktig og langsiktig på samme tid; det som lønner seg på lang sikt kan gi kortvarige nedturer da vi må bruke av kapitalen for så å bygge den opp igjen når utbyttet blir større. Å forvalte en slik sum er ikke for amatører, og vi knytter derfor til oss ekspertise av ulikt slag som kan veilede og rådgi oss. Oppgaven er ikke blitt enklere med all usikkerheten som følger med krigen i Ukraina. Det er også et etisk aspekt ved kapitalforvaltning. Vi ønsker ikke å investere i hva som helst. Derfor vil vi utarbeide et verdidokument som vi kan styre etter når det gjelder å velge investeringsobjekter.

Men noe av pengene skal vi bruke til å ruste opp og eventuelt bygge ut de eiendommene vi allerede har. Menighetsrådet har vedtatt å utrede ulike alternativer for kirkesenteret i Akersbakken 30. Skal vi bygge nytt og større, eller skal vi oppgra-

*Våren er her og vi gleder oss
til det snart kommer vann i
fontenen på St. Hanshaugen!*

dere de lokalene vi har? Også i Lovisenberg menighetshus er det behov som vi nå har midler til å gjøre noe med, og de vil bli utredet. Endelig er det en del som må gjøres i Gamle Aker kirke. Som mange har bemerket, er lydforholdene svært vanskelig, både for folk med normal og svekket hørsel. Lyset er heller ikke optimalt, vi trenger både leselys og en lyssetting som understreker kirke-

INNHOLDSFORTEGNELSE

I dette nyhetsbrevet for soknet gleder vi oss over å kunne fortelle om:

- Nytt fra menighetsrådet
- Bønn om fred
- Menighetsarbeid – folkehelsearbeid?
- Merkedager i påsketiden
- Nytt «Kultur- og kirkesenter»?
- Menighetstur med Skibladner
- Hilsen fra biskopen, med mer...

rommet på en riktig måte.

I tillegg er vi opptatt av å realisere målene i strategiplanen. Alt er blitt forsinket på grunn av pandemien, men vi er godt i gang med ulike tiltak. Vi har planer om å starte ungdomsklubb i Markus menighetshus, og har fått tilsagn om støtte fra Stiftelsen Markus menighetshus til dette. Et kor er også på planen, og stillingen som kordirigent er utlyst. Ellers er Lovisenbergsøndagen satt på vent til vi får en ny person i stillingen som Diakonissehuset finansierer.

Men vi kan likevel ha gudstjenester for små og store med jevne mellomrom, og Super-tirsdag og babysang i begge kirkene er også godt i gang.

Menighetsrådet har vedtatt at menighetenes årsmøte skal avholdes i løpet av juni, og årsmeldingen er ventet å komme i mai. Der kan du lese mer om alt som foregår av kristen og diakonal virksomhet i menigheten, og det er ikke så rent lite!

*Kirsten Nilsen
Leder av menighetsrådet*

BØNN OM FRED!

Det er med vantro, fortvilelse og dyp sorg vi er vitne til Russlands invasjon av Ukraina. I våre kirker ber vi hver søndag for folket i Ukraina, vi ber om at krigen må ta slutt, vi ber om fred.

I Ukraina har Salme 31 fra Salmenes bok i Bibelen blitt en felles bønn for folket. Det var på møtet i det felles religiøse rådet i Ukraina at den ledende jødiske rabbiner fremholdt Salme 31 som en felles bønnesalme nå i den vanskelige situasjonen. Salmen har på kort tid blitt en felles salme og bønn i synagoger og i kristne kirker. Hver dag i tidsrommet mellom klokken fire og fem leses nå denne salmen som en felles bønn. Gjennom media rapporteres det om hvordan man kan høre den lest i tilfluktsrommene og ellers der mennesker samles i dette tidsrommet. Tusener leser den hver dag. – Den snart tre tusen år gamle salmen gir håp og styrke også når krigen melder seg med all sin gru.

Når denne teksten skrives er vi i fasten og påsken står snart for døren. I våre gudstjenester, i tekster som leses og salmer som synges, vandrer vi i fasten med Jesus opp til Jerusalem og påskens hendelser. La oss i denne tid, mens krigen raser, på en særlig

måte også vandre med det Ukrainske folk. I våre tanker, i våre bønner, og på alle måter vi kan, gi støtte til et folk som nå opplever krigens gru, død og massive ødeleggelser.

Og når påsken kommer og vi på ny gleder oss over Jesu tomme grav, må det gi oss fornyet håp og tro på kjærlighetens og livets kraft. Må troen på at kjærligheten er sterkere enn døden alltid gi oss fornyet kraft, så vi i vår hverdag, i de samfunn vi hører til, velger livets side!

La oss sammen be med det ukrainske folk!
*Roger Jensen,
sokneprest*

Illustrasjon: Den Norske Israelsmisjon

SALME 31

1 Til korlederen. En salme av David.

2 Herre, jeg søker tilflukt hos deg,
la meg aldri bli til skamme!

Fri meg ut i din rettferdighet!

3 Vend øret til meg,

skynd deg og redd meg!

Vær meg et vern, en klippe,
en borg til frelse.

4 Du er mitt berg og min borg,
for ditt navns skyld fører og leder du meg.

5 Fri meg fra garnet de har spent ut for
meg! For du er min tilflukt.

6 I dine hender overgir jeg min ånd,
du løser meg ut, Herre, du trofaste Gud.

7 Jeg hater dem som holder seg til vind og
tomhet. Selv stoler jeg på Herren.

8 Jeg vil juble av glede over din godhet,
for du har sett min nød,
du kjenner min trengsel.

9 Du ga meg ikke over i fiendens hånd,
men førte meg ut i åpent land.

10 Vær meg nådig, Herre,
for jeg er i nød.

Øyet sløves av bitter sorg,
pust og kropp svinner bort.

11 Livet mitt ender i sorg,
årene mine i klage.

Min styrke svikter
på grunn av min skyld,
og knoklene mine svinner.

12 Jeg blir til spott for fienden,
til hån for naboene,
en redsel for dem som kjenner meg,
de som ser meg på gaten, viker unna.

13 Som en død er jeg glemt av mennesker,
lik et kar som er kastet bort.

14 For jeg hører mange som hvisker
– å, redsel på alle kanter! –
når de samler seg mot meg
og legger planer om å ta mitt liv.

15 Men jeg setter min lit til deg, Herre,
jeg sier: «Du er min Gud.»

16 Mine tider er i din hånd,
fri meg fra fiender som jager meg!

17 La ditt ansikt lyse over din tjener,
frels meg i din miskunn!

18 Herre, la meg ikke bli til skamme,
for jeg roper til deg.

La de urettferdige bli stående med skam
og gå tause til dødsriket!

19 La lepper som lyver, bli stumme, de som
taler frekt mot den rettferdige med hovmod
og forakt.

20 Hvor stor din godhet er, som du har spart
til dem som frykter deg!

Rett foran mennesker har du vist din godhet
mot den som søker tilflukt hos deg.

21 Hos deg finner de ly
mot menneskers overgrep. Du verner dem i
din hytte mot anklagende tungler.

22 Velsignet er Herren som gjør under!
Han viste meg miskunn i en beleiret by.

23 Jeg sa i min angst:
«Jeg er støtt bort fra dine øyne.»

Men du hørte min bønn
da jeg ropte til deg.

24 Elsk Herren, alle hans fromme!
Herren verner de trofaste,
men den hovmodige gir han igjen i fullt mål.

25 Vær modige og sterke,
alle dere som venter på Herren!

Amen.

MERKEDAGER I PÅSKETIDEN

Siden påsken ikke kommer på samme tid hvert år, er den ikke markert på primstaven. Likevel er det mange folkelige tradisjoner knyttet til de ulike dagen i påsken. Noen av dem er direkte knyttet til den kristne påskefortellingen, andre dreier seg om å ta merke for hvordan været og den kommende vekstsesongen vil bli.

Palmesøndag. I Gauldal sa en at denne dagen ble det ofte regn, for da gråt Jesus over Jerusalem. Andre steder var klart vær på palmesøndag et godt merke, for det betød et godt år.

Skjærtorsdag, da Jesus innstiftet nattverden og vasket disiplenes føtter, har flere ulike tradisjoner som er knyttet til hvordan man oppfattet ordet «skjær». På norrønt betød skir «ren», og noen steder var dette en dag da man badet, for å rense både sjel og kropp. Andre steder forbandt man å skire med å døpe, og en døpte kalver, lam og kje ved å øse vann tre ganger over hodene på dem, gav dem navn og lyste gode ønsker over dem. «Skjær» ble også assosiert med å skjære, og i Hallingdal var det vanlig å kastre værlam og bukkekje på denne dagen. Men i Rømskog mente en tvert imot at en ikke måtte skjære eller hogge noe. I Salten forbandt de navnet med skjæra, og sa at den som våknet før skjæra, skulle våkne av seg selv hele året. I Skånland sa derimot at i det huset der det først steg røyk fra pipa på skjærtorsdag, skulle noen dø det året. Så der var det vel heller en fordel å sove lenge!

I år faller skjærtorsdag på den 14. april, som er første sommerdag etter gammel tidsregning i jordbrukssamfunnet, da arbeidsåret var delt inn i et sommer- og et vinterhalvår. I kirkekalenderen var dagen markert til minne om to brødre som led martyrdøden i Roma på 200-tallet. Men

på primstaven var merket gjerne et løvtre eller en grein med løv på. Nå skulle det være slutt på vinterforingen, og dyra skulle iføres bjeller og slippes på beite. Noen steder var det halv helligdag, andre steder var det flyttedag for tjenestefolk. Og så var det å håpe på fint vær, for det lovet en god sommer og god avling.

Langfredag ble markert til minne om Jesu lidelse, og flere steder fastet en, gikk i dårlige klær og gjorde det verste grovarbeidet denne dagen. I Setesdal fortelles det at folk gikk med sand i skoene så blodet fløt, mens de gjorde alt det ufysiske arbeidet de kunne finne for å lide med Kristus. Kirken var ikke særlig begeistret for dette, og prøvde å innprente folk at Langfredag skulle holdes hellig som andre helligdager. Og så var det været: I Nordhordland sa en at var det nordavind langfredag, ble det godt laksefiske om sommeren, men var det sønnvind, ble det godt seifiske

Påskeaften skulle en står på for å gjøre alt klart til helga. I Vang i Valdres skulle en legge salt i glørne i grua om kvelden. Dette saltet skulle en så ta vare på påskedagsmorgen, og gi til kyrne når de ble sluppet ut på beite. Det skulle beskytte melk og smør fra onde mennesker og trollpakk. I Østfold trodde en at trollkjerringene var ute og red på sopelimen på påskennatt. Noen steder var det vanlig å våke «med hellig lesning og sang».

Første påskedag var den store helligdagen. I stor deler av Europa trodde en at jomfru Maria danset med sola på et sølvfat på påskemorgen. Andre steder var det sola selv som danset, og en sto tidlig opp og dro opp på de høyeste nutene for å se sola danse i glede over Jesu oppstandelse. Og så var det viktig å legge merke til været. Noen steder sa en at tidlig påske var uheldig, for da ble sommeren kald. Andre steder sa en at det var fordelaktig, for da kom våren tidlig.

Det kan virke som om våre forfedre var i overkant opptatt av været. Men ikke så rart, kanskje, når en tenker på hvor sårbar matproduksjonen var her nord. Hvis avlingene og fisket sviktet, hendte det at folk døde av sult. Selv om vi nå er blitt rike nok til å kjøpe oss ut av de fleste kriser, har både pandemien, klimaendringene og krigen i Ukraina minnet oss om hvor avhengige vi er av det naturen gir. Kanskje burde vi gjeninnføre den gamle bønningen om «godt og tjenlig vær»!

Av Kirsten T. Nilsen

Kilder:

Brynjulv Alver: Dag og merke

Bibel-gruppe...?

Vi vil gjerne være med å organisere Bibel-gruppe(r). Ønsker du å være med kan du sende en mail til kontoret (post.sthans.oslo@kirken.no), så vil vi forsøke å organisere!

MENIGHETSARBEID – FOLKEHELSEARBEID?

De aller fleste har sikkert en nokså klar oppfatning av hva menighetsarbeid er eller hva det kan bestå i. Da tenker jeg på slike ting som å være kirkevert, tekstleser, det å koke kaffen på menighetshuset, arrangere møter o.s.v. Dette er arbeid som utføres av de frivillige. Men også de som er kirkelig ansatte, presten, organisten, kirketjeneren hører selvsagt med i dette bildet. Alle de som deltar, inngår altså i et fellesskap som hos de aller fleste oppleves å ha en verdi i seg selv. Altså det å tilhøre dette fellesskapet.

For mange av oss synes det naturlig å kalle deltagelse i nettopp slike fellesskap for folkehelsearbeid.

Hva er da folkehelse og folkehelsearbeid? Folkehelse beskriver tilstanden i en gruppe eller en befolkning: hvor frisk eller mindre frisk den i gjennomsnittet er. Her produseres det stadig vekk statistikker over slike ting som f. eks hjerteinfarkt, kreft, koronasykdom og veitrafikkulykker. Men også statistikk over hvor mange som er fysisk aktive, hvor få som nå røyker og hvor trygge veiene og bilene våre etter hvert er blitt. Med folkehelsearbeid tenker vi på helsefremmende og sykdomsforebyggende arbeid i befolkningen eller grupper av befolkningen, i betydningen primærforebyggende arbeid.

Det helsefremmende arbeidet består i å fremme de faktorene som styrker helsen. Tilsvarende består det primærforebyggende arbeidet i å bekjempe de faktorene som truer helsen.

Så kan man spørre: hva med god og riktig behandling av mennesker som har en eller annen sykdom eller lidelse? Er ikke det også folkehelsearbeid? Nei, vanligvis kaller vi ikke det for folkehelsearbeid et-

tersom sykdom eller skade da allerede har inntrådt. Men allikevel har dette noe med forebygging å gjøre fordi god og riktig behandling iverksettes for å hindre at folk får det enda verre enn om tiltak ikke var satt i verk. Sånn sett kan vi gjerne kalle god og riktig behandling for sekundærforebygging.

Allikevel må vi ikke glemme, og det gjelder i stor grad for menighetene, at også syke og skrøpelige mennesker skal kunne nyte godt av alle de tiltakene som her er kalt helsefremmende eller sykdomsforebyggende.

Folkehelsearbeid er det «usynlige» arbeidet som gjøres både av helsevesenet selv, men i enda større grad av offentlige og private aktører utenom helsetjenesten. Veldig ofte dreier det seg om frivillig innsats. Dette er et av kjennetegnene ved folkehelsearbeidet og som gjør at folkehelsearbeid er vesens forskjellig fra behandling av syke mennesker. Når et folkehelseiltak iverksettes, tar det ofte svært lang tid før resultatene kommer. Ja, det kan være snakk om måneder og år. Og når resultatene (omsider) kommer, synes de ikke! Resultatene er der, men i kraft av at noe galt ikke skjedde, dvs. at sykdom eller skade ikke inntraff!

Noen eksempler:

Myndighetenes forbud mot røyking på utesteder som trådte i kraft for mer enn 20 år siden og nåværende avgiftspolitikkk når det gjelder tobakk, er typiske folkehelseiltak. Nå røyker folk langt mindre enn før, og dødeligheten av lungekreft er gått ned, men det tok lang tid før dette kunne registreres.

Et annet eksempel er påbudet om bruk av bilbelte som ble vedtatt for femti år siden. Langsomt og sikkert har antallet drepte i trafikken gått nedover. I 1970 var

det over 500 som omkom i veitrafikkulykker mens man i dag «bare» har litt over 100 trafikkdrepte pr. år, og det til tross for mer biltrafikk nå enn den gang.

Et tredje eksempel er hentet fra Nattevandrernes arbeid i Oslo sentrum. I et avisoppslag ble følgende tenkte pressemelding lansert under følgende overskrift: «Ung mann -22 år- ikke brutalt slått ned. En ung mann som var på vei fra et utested til et annet i Oslo sentrum ble i går kveld ikke utsatt for et særdeles brutalt overfall av en ukjent gjerningsmann. Han havnet ikke på Ullevål sykehus med alvorlige hodeskader (NTB)»

I denne forbindelse omtales gjerne den såkalte 10 – 90 regelen: «Det er bare 10% av folks helseutfordringer som helsetjenesten kan gjøre noe med selv. De resterende 90% må løses utenom helsetjenesten ved at folk får bedre livsstil og ved bedring av de generelle livsvilkårene». Her spiller frivilligheten en viktig rolle. Frivillighet defineres slik: Det er

ikke-obligatorisk arbeid, det vil si den tiden en person bruker på å utføre en eller flere aktiviteter – enten gjennom en organisasjon (f. eks. Kirken) eller direkte overfor andre utenfor egen husholdning –uten å være betalt. Og en frivillig organisasjon er definert som en sammenslutning av personer eller virksomheter som driver frivillig virke på ikke-forjenestebasert og ikke-offentlig basis. Vi kan gjerne kalle slikt arbeid for «omsorg». Da er omsorg knyttet til en aktiv og meningsfull tilværelse i fellesskap med andre. Omsorg er da et en kvalitet ved sosiale aktiviteter. Omsorg er noe som er nyttig og bra både for mottageren av arbeidet, men også for den som yter arbeidet.

Deltagelse i frivillig menighetsarbeid som også betyr å være med på møter og samlinger, er folkehelsearbeid i beste forstand – nyttig for andre og nyttig for meg og deg!

Av Anders Smith, tidl. fylkeslege

NYTT KULTUR- OG KIRKESENTER I AKERSBAKKEN...?

I nyhetsbrevet har vi i tidligere nummer fortalt om menighetens tidligere menighetshus i tilknytning til Gamle Aker kirke. Fra kanskje det første menighetshuset i Norge i krysset Telthusbakken–Akersveien (hvor det nå er åpen barnehage/lekepark), til Geitmyrsveien 7d, som menigheten nettopp har solgt, og til dagens menighetshus i Akersbakken 30 som ligger omlag 100 meter fra Gamle Aker kirke. Menigheten har også et menighetshus i Lovisenberggaten ved Lovisenberg kirke, som er omlag 30 år gammelt. Begge menighetshus er mye i bruk.

Da nytt menighetshus i Akersbakken 30 ble realisert for mer enn 20 år siden, var et sentralt siktemål å tilby menighet og bydel et møtested tett på og i samvirke med Gamle Aker kirke. Fra dåpsselskap, bryllupsfest, minnesamvær eller kirkekaffe umiddelbart etter kirkelige handlinger, til større arrangementer for barn og ungdom i samvirke med aktivitet i kirke, og endelig til frittstående private fester og markeringer, og møter og lag i foreninger, lag, borettslag og sameier o.a.

Det er med glede menighet og bydel kan se tilbake på tiden som har gått si-

den kirkesenteret i Akersbakken 30 ble realisert, at senteret har fått den funksjon man håpet på. Samtidig har dagens kirkesenter hele tiden hatt klare begrensninger med hensyn til plass: Det blir lett trangt og for lite ved større arrangement, toalett- og kjøkkenkapasitet er begrenset, og ikke minst er det større utfordringer som følge av mangel på lagerplass.

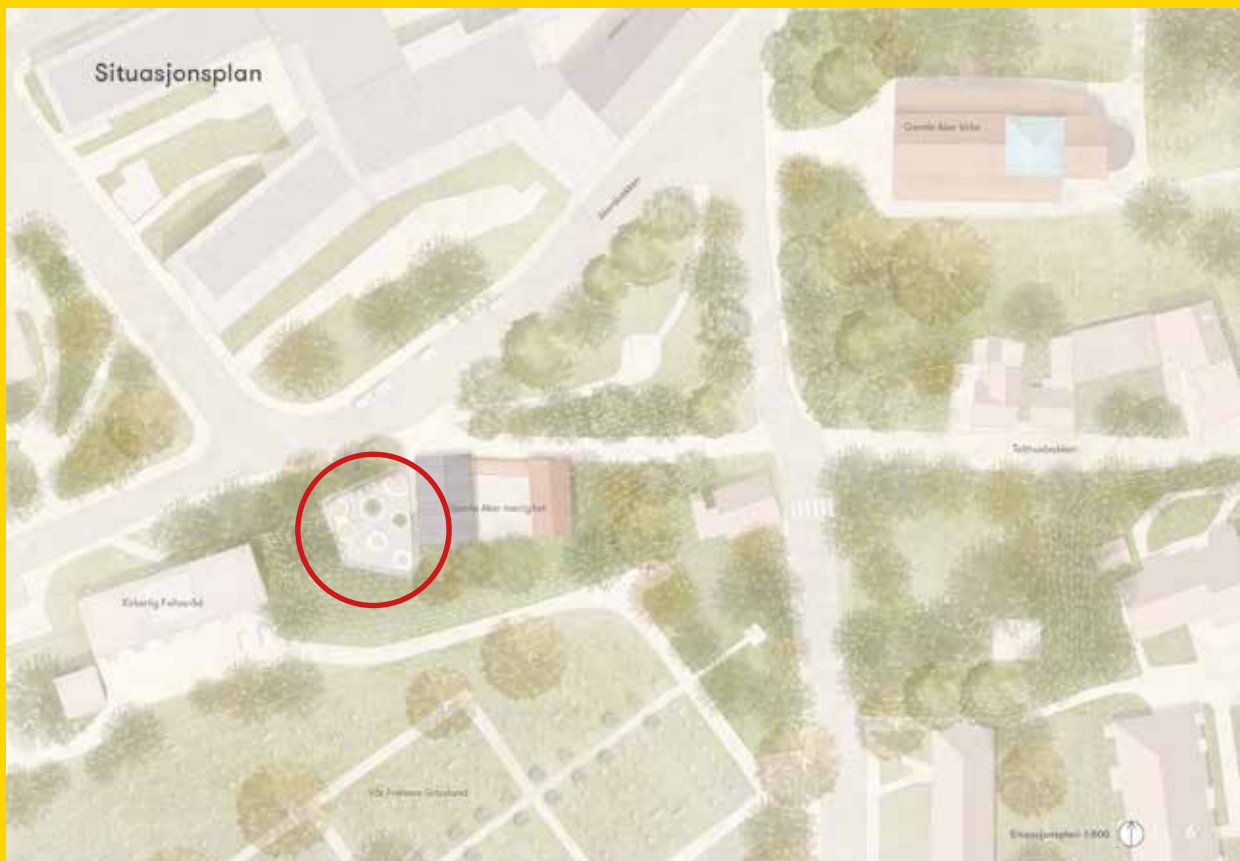
Gjennom salget av det gamle menighetshuset i Geitmyrsveien 7d, gis det nå økonomiske mulighet for å utvide og bygge et større senter i Akersbakken 30, et «Kultur- og kirkesenter». – Med 3-4 ganger så mye plass, inkludert helt ny kjeller under forsamlingshall som både gir aktivitets- og møterom og ikke minst lagerplass, og større kjøkken og bedre toalettfasiliteter.

Menighetsrådet har engasjert Ramstad Arkitekter til å lage en mulighetsskisse. På de neste sidene kan du se bilde fra denne. Menighetsrådet håpet å konkludere før sommeren om dette prosjektet skal tas videre eller ikke.

Spennende tider for både menighet og bydel!

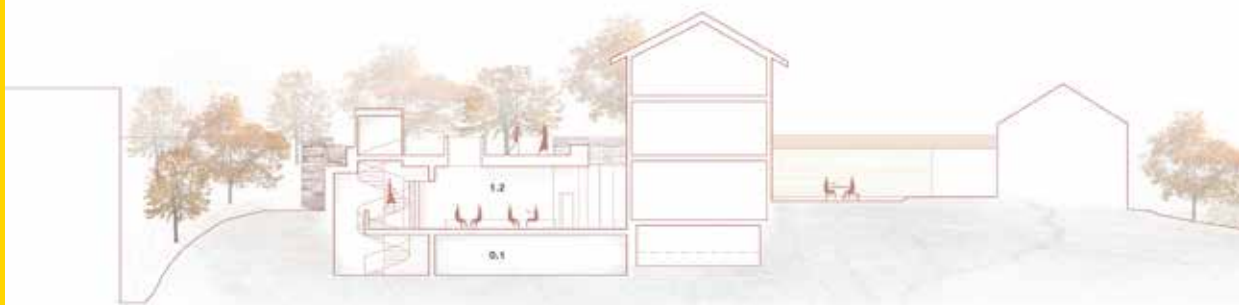
Slik kan en ny og nær fordoblet menighetssal se ut – en storstue på 125 kvm

Over, situasjonsplan: Gamle Aker kirke og dagens kirkesenter («Gamle Aker menighet»). Til venstre for kirkesenteret mot bygning tilhørende Kirkelig fellesråd, sees det nye bygget i rød sirkel.

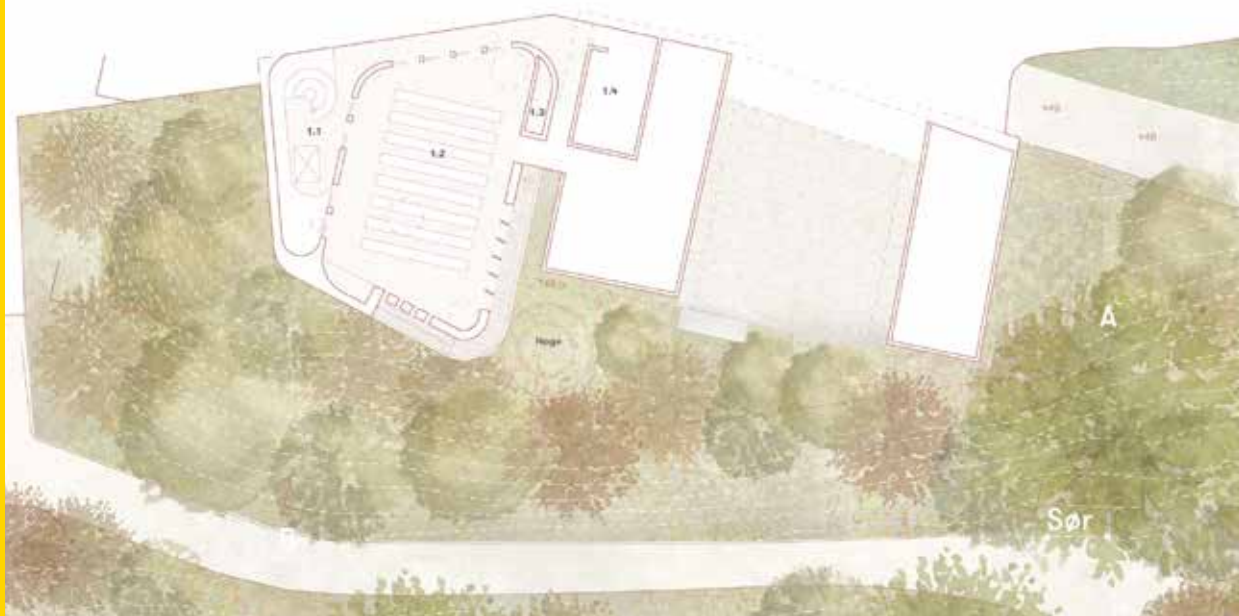
Under, det nye «Kultur- og kirkesenteret»: Til venstre for hovedbygget sees det nytt bygget, som med kjeller gir 3-4 ganger så mye areal som dagens bygg. Fra gatenivå møtes man av en «park» som er allment tilgjengelig og gir et nytt og unikt utsyn over kirkegården. Til venstre på nybygget ses heis og trapperom for tilkomst til forsamlingshall. Ellers sees beplantning og sittegrupper.

Over ses skisser som viser hvordan et nybygg kan gå organisk inn i landskapet. Skisse viser også hvordan trapperom, menighets- sal med tilstøtende toalett og

kjeller kan fremstå. Under ses tilsvaren- de hvordan trapperom (1.1) menighets- sal (1.2), toalett (1.3) og kjøkken (1.4) kan tenkes, sett ovenfra.

BLI MED PÅ MENIGHETSTUR MED SKIBLADNER!

St. Hanshaugen & Fagerborg menigheter inviterer personer over 65 år på tur med selveste Skibladner!

Dagen er tirsdag 21. juni, avreise fra Lovisenberg kirke med stor buss kl. 08.15. Vi kommer frem til Hamar og reiser så med Skibladner til Lillehammer. Seilasen er på omlag 4 timer, vi har ankomst Lillehammer kl. 15.00.

Når vi går ombord i skipet får vi enkel servering (vaffel og kaffe) og senere får vi servert middag, «Skibladners Tradisjonelle Laks», som anrettes med Sandefjordsmør, agurksalat og kokte poteter. Til dessert får vi jordbær med fløtemelk og kaffe.

Med Skibladner får de reisende oppleve mjøslandskapet slik det bør sees — fra sjøsiden. Skipet skovler seg fram med en fart som gir oss tid til å ta inn naturinntrykk og til å se på det flotte skipets mange detaljer.

Fra Lillehammer kjører vi hjem til Oslo og har ankomst ved Lovisenberg kirke på

ettermiddagen.

Reiseledere fra menigheten er sokneprest Roger Jensen og tidligere menighetsrådsleder Kari Haaland Osberg. Påmelding til Roger Jensen på mobil 95402610 eller e-post: rj227@kirken.no.

Merk: Det er begrenset antall plasser, beboere i soknet har fortrinnsrett. Egenandel kr.100,-

Turen er støttet med tilskudd fra Langaas legat. Legatet er opprettet etter en gave fra Gunda Mathilde og Erling Langaas, til arbeid i menigheten for mennesker over 65 år.

Foto: © AS Oplandske Dampskibsselskap

PÅSKEHELING : HÅPETS BRØD, LIVETS BRØD, FREDENS BRØD

Denne påska har fått eit nytt mørke over seg. Menneske treng ly og husrom og varme blikk og hender. Folk i nabolaget er uroa. Barna våre er redde og urolege.

I år oppfordrar eg oss alle til å bake og/eller dele påskebrød. Det er ein tradisjon vi særleg kan takke våre venner i dei ortodokse kyrkjene for. I Ukraina, som forsyner store delar av Europa med korn til brødbaking, heiter påskebrødet paska, på Kypros heiter påskebrødet tsoureki og blir pynta med farga, hardkokte egg, i Russland bakar ein kulich. Påskebrødet kjem i mange variantar med ulike oppskrifter.

Kvifor oppfordrar eg til å dele brød i år? For det første er dette noko ein kan gjere utan å kunne morsmålet til den andre. For det andre er brøddeling og gudstenestefeiring nært knyta saman. Og for det tredje er det er ei kjærleikshandling som alle av god vilje kan gjere! For det fjerde er det nødvendig i heilt bokstaveleg meining. Det kan vende nød.

I oldkyrkja skjøna ein samanhengen. Under nattverden braut diakonen brødet og etter messa tok diakonen brødet med ut, oppsøkte fattige og sjuke og delte brødet ut. Orde «messe» betyr eigentleg utsending, og stammar sannsynlegvis frå denne utsendinga med brødet.

Skal vi prøve å feire messe saman? Det varme, duftande brødet vi bakar i dag eller i morgon, det kan vi gi vidare. Del brød!

I denne påska og i tida etter vil eg fordjupe meg i forteljinga om det overraskande som hendte nokre disiplar då brødet vart delt i Emmaus: Etter påskedagen møtte disiplane på veg frå Jerusalem ein dei trur er ein framand. Dei samtalar med han om det som har skjedd og inviterer han inn til Emmaus for å spise saman med dei.

«Og medan han sat til bords med dei, tok han brødet, bad takkebøna, braut det og gav dei. Då vart auga deira opna, og dei kjende han att. Men han vart usynleg for dei.» (Luk 24,30-31).

I det Jesus bryt brødet og deler, kjenner dei han igjen. Å dele brød å vin er også å forplikte seg på å følgje etter Jesus og å arbeide til beste ikkje berre for andre kristne, men for sjølve menneskeslekta. Vanlegvis blir det mindre av noko jo meir det blir delt. Det spesielle med kjærleikshandlingar er at dei tvert om veks og veks jo meir dei blir delte.

Takk til alle det som gjer det!

Der brød blir delt og gitt ut og der kjærleik veks, gror og fløymer - der er Gud.

Velsigna påske! Fred vere med dykk og med alle!

Lyrikaren Helge Torvund har nettopp skrive eit dikt som eg har fått høve dele med dykk:

*Eg prøvde å tenkja på
kva som er det motsette
av bomber*

*og enda opp
med å tenkja på korn.*

*Korn som veks så stille
og som kan vaia
så vakkert i vinden*

*og som kan
gje oss brød.*

Oslo biskop, Kari Veitberg

FORUM FOR TRO & TANKE

Søker du kunnskap om kirke og kristenarv? Forum for tro & tanke er for alle som ser etter et åpent og undrende fellesskap, hvor vi inviterer ledende fagfolk til samtale om grunnleggende spørsmål om tro, tvil og kirke.

Kvelden starter kl. 19.00 med enkel mat, så kveldens tema med foredrag og samtale i Akersbakken 30. Påmelding grunnet bevertning, gratis deltakelse: rj227@kirken.no

28. april: Hva er det å tro på Jesus? m/ Marianne B Kartzow (TF/UiO)

5. mai: Hvor stort er kirkens rom, hvor mye rommer kirken...? m/ Notto R. Thelle (TF/UiO)

Påskemåltid

Skjærtorsdag 14. april kl. 18.00.

I menighetshuset på Lovisenberg (Lovisenberggate 4E) i Oslo har vi i en årrekke feiret skjærtorsdagens gudstjeneste på en annerledes måte, i form av et måltid. Vi sitter ved langbord, spiser sammen, synger, lytter til musikk og tekster fra Det gamle og Det nye testamentet. Påskemåltidet har sin bakgrunn i en gammel jødisk tradisjon som fikk et nytt innhold og ny tolkning av Jesus,

siste kvelden før korsfestelsen. Derfor avrundes måltidet med nattverd, som feires til minne om Ham, slik Han ba oss om å gjøre.

Med Marianne Uri Øverland, Kirsti Mosvold, Ingrid Elise Wergeland og Ulf Nilsen.

Alle er hjertelig velkommen!

Fri entre, kollekt.

Påmelding til måltidet: post.sthans.oslo@kirken.no / 977 10 368.

MER ÅPEN

KIRKE

INSPIRASJONSSAMLING I OSLO DOMKIRKE

INSPIRASJONSSAMLING

Mange ønsker å finne en åpen dør når de går forbi den lokale kirken. Bli med på inspirasjonssamling om å holde åpen kirke!

- Åpne kirkerom styrker nabolag, eierskap og engasjement
- Åpne kirkerom kan gi rom for stillhet, lystenning og undring – midt i alt

Kom og lær mer om å holde åpen kirke på denne inspirasjonssamlingen! En kveld for både teologi, arkitektur og musikk.

PASSER FOR

Frivillige i menigheter, daglig ledere, diakoner, prester og ungdomsarbeidere.

GRATIS. Alle må sende påmelding pga bestilling av mat. Send mail til Ingun Yri Øystese: io348@kirken.no

MER ÅPEN KIRKE!

Torsdag 21. april kl 17.00 i Oslo domkirke

VELKOMMEN kl. 17.00

Samlingen starter med varmmat i Krypten. Inngang på sørsiden av kirken, mot Karl Johans gate.

PROGRAM fra kl. 18.00

- Oslo biskop Kari Veiteberg
- Knut Anders Sørum, sang
- Christian Pagh, direktør og sjefkurator for Oslo Arkitekturtriennale: "Hva kan kirken og kirkerommet bety for nabolaget?"
- Prest Roger Jensen: "Om helligstedet og åpne rom".
- Fortellinger fra flere kirker i Oslo, Asker og Bærum om det å benytte seg av åpne kirkerom og det å være kirkevert i åpen kirke.

Kirkefagsjef Tor Øystein Vaaland er konferansier

ARRANGØRER

Oslo Bispedømme i samarbeid med Åpen-kirke-ressursutvalg ved Ingun Yri Øystese, Bispekontoret

Ragnhild Narvestad Hungnes, Bærum
Nina Berger, Kampen kirke
Karoline Astrup, Asker

Anders Huuse Kartzow, Paulus kirke
Roger Jensen, St. Hanshaugen sokn
Linda Lyngstad Martinsen, Søndre Hurum
Valborg Orset Stene, Oslo domkirke

Annenhver Tirsdag kl 16:30
I Lovisenberg menighetshus i
Lovisenberggata 4
50 kr per voksen – gratis for barn

Supertirsdag er St. Hanshaugen sokn sitt arbeid for familier, barn og voksne i og rundt Lovisenberg!

Vi spiser middag sammen, har en liten andakt eller bibelfortelling og så kan barna være med på en hobbyaktivitet!

Følg oss på Facebook:
St. Hanshaugen sokn
for barn og unge

Vårens samlinger:

18. januar

1. og 15. februar

1., 15. og 29. mars

26. april

10. og 24. mai

7. juni

DEN NORSKE KIRKE
St. Hanshaugen sokn
Kirken.no/sthans

Siste søndag i måneden
GAMLE AKER-SØNDAG

Opplev Oslos eldste bygning, fra tidlig 1100-tall, opplyst av levende lys. Salmesang, liturgi og preken, og påfølgende stor kirkekaffe med spennende foredrag og samtale!

For informasjon om våre arrangementer, Redaksjonen for nyhetsbrevet lese søndagens preken hjemme på skjerm, består av: se vår hjemmeside: www.kirken.no/sthans/

St. Hanshaugen sokn, Akersbakken 30, 0172 Oslo. post.sthans.oslo@kirken.no

Anders Smith (red.) og Roger Jensen.

Alle bilder ©RJ om ikke annet er anført.